Dosarul nr. 1-282/24 /1-24101178-32-1-10092024/

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

02 septembrie 2025 mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanța compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Mihaela Angheluță
Grefier Andreia Cobzac

Cu participarea:
Procurorului Dorin Moraru, Marcel Caras
Avocatului Larisa Lupașcu

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, cauza penală privind învinuirea lui:

Ioniță *****, născut la *****, cod personal *****, originar și domiciliat în r. Hîncești, *****, căsătorit, cetățean al Republicii Moldova, nu are persoane la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, studii medii, nesupus militar, nu are grad de dezabilitate, anterior judecat, în această cauză în stare de reținere sau arest nu a fost;

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova.

Termenul de examinare a cauzei: 10 septembrie 2024 până la 02 septembrie 2025.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța.

c o n s t a t ă

Ioniță ***,** potrivit rechizitoriului, la 16 august 2024, în jurul orei 00:45, dispunând de permis de conducere a mijloacelor de transport, fiind în calitate de șofer a condus mijlocul de transport de model „Ford Transit”, cu numere de înmatriculare *****, pe traseul G98 pe direcția Hîncești-Lozova, până a fost stopat de către angajații INSP. Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, i-a fost propus să fie testat întru stabilirea stării de ebrietate și natura ei, la care

Ioniță ***** a refuzat , astfel încălcând prevederile art. 10 subpunct 1 lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere, precum și pct. 11 lit. j) al aceluiași Regulament.

Organul de urmărire penală a calificat acţiunile lui Ioniță ***** în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova și anume: refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică.

Cu privire la procedura de examinare a cauzei.

Atât la etapa urmăririi penale, cât și în ședința de judecată inculpatul, Ioniță *****, nu și-a recunoscut vina în cele săvârșite.

Prin urmare, reieșind din art. 351-353 Cod de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în ședință publică, cu participarea acuzatorului de stat, Dorin Moraru, a inculpatului, Ioniță ***** și a apărătorului acestuia, Larisa Lupașcu, cu asistența căruia inculpatul a fost de acord, procedură care a fost acceptată de toţi participanţii în proces.

Argumentele inculpatului.

Fiind audiat în ședința de judecată, Ioniță *****, a declarat că la 15 august 2024 a condus mijlocul de transport de model „Ford Transit”, numărul de înmatricularea al căruia nu și-l aduce aminte, în s. Drăgușeni Noi, până a fost stopat de către poliție. Fiind supus testării alcoolscopice, a suflat în aparatul „Drager” cum a putut însă aparatul nu arăta nimic, crede că posibil ca aparatul să fi fost defectat. Polițiștii erau violenți, au început a striga și după ce a suflat în aparat, au aplicat chiar și gaz lacrimogen în privința sa. Polițiștii nu i-au explicat că trebuie să meargă să dea proba de sânge, dar nici el nu a solicitat. A plecat de la locul faptei, pe jos, pentru că se simțea rău. Nu a solicitat serviciul 112 din motiv că se gândea că o să-i fie mai bine și să nu-i mai deranjeze.

În pofida faptului că inculpatul Ioniță ***** nu şi-a recunoscut vina în comiterea circumstanțelor de fapt incriminate, vinovăția acestuia în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal se confirmă prin probele cercetate nemijlocit în ședința de judecată, și anume:

- *Declarațiile martorului*, Rabievschi Nicu date în ședința de judecată, care a menționat că la 15 august 2024, a fost implicat în serviciul de patrulare în r. Hîncești cu colegul său Oleg Bujor. Pe traseul G98 la intersecție cu ***** Noi, a fost stopat vehiculul de model „Ford Transit”, cu numerele de înmatriculare XVB347, de către colegul său Bujor Oleg, care s-a apropiat și a solicitat actele. Șoferul, care era la volanul autovehiculului, s-a stabilit a fi Ioniță Tudor Vasile, care vizibil se afla în stare de ebrietate. În habitatul vehiculului se aflau două persoane de gen masculin, care la fel, vizibil erau în stare de ebrietate. Fiindu-i propus de nenumărate ori să facă testul alcoolscopic cu aparatul „Drager”, Ioniță Tudor Vasile, făcea suflarea incorectă, inspirând aerul, după care i-au fost explicate consecințele refuzului. În timp ce se întocmeau actele Ioniță Tudor Vasile, a plecat într-o direcție necunoscută. Vehiculul a fost ridicat și plasat la parcarea specială (f.d.148);
- *Procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din 16.08.2024,* potrivit căruia la 16.08.2024, ora 00:45 în ***** Noi, r. Hîncești a fost stopat mijlocul de transport „Ford Transit” cu numere de înmatriculare XVB347, la volanul căruia s-a dovedit a fi Ioniță Tudor Vasile, care se afla în stare de ebrietate. Fiindu-i propusă testarea alcoolscopică acesta a fost documentat pentru eschivare (f.d.3);
- *Raportul agentului constatator Nicu Rabievschi din 16.08.2024* (f.d.4);

- *Procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului* a lui Ioniță Tudor Vasile din 16.08.2024 (f.d.5);
- *Procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică* (f.d.6);
- *Procesul-verbal de ridicare din 16.08.2024,* potrivit căruia s-a ridicat autovehiculul de model „Ford Transit" cu numerele de înmatricularea XVB347 (f.d.9);
- *Procesul-verbal de ridicare din 22.08.2024,* potrivit căruia în IP Hîncești, s-a ridicat de la agentul constatator Nicu Rabievschi o secvență video din 16 august 2024, cu denumirea „IMG 1363 Nov" (f.d.22-23);
- *Procesul-verbal de examinare a obiectului din 04.09.2024*, prin care s-a examinat CD-R, de culoarea albă, cu inscripția „C/P 2024200352" (f.d.26);

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică a faptei constatate.

Potrivit art.14 Cod penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de răspundere penală.

Potrivit art.8 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârşirea unei infracţiuni este prezumată nevinovată atâta timp cît vinovăţia sa nui va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, întrun proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanţiile necesare apărării sale, şi nu va fi constatată printro hotărâr judecătorească definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.

În conformitate cu art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăţia inculpatului în săvîrșirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Deși în cadrul judecării cauzei, Ioniță *****, a indicat că colaboratorii de poliție au fost agresivi și violenți, deși, ultimul a indicat doar că nu a fost lovit, însă nu a relatat instanţei prin mod aceștia au fost violenți și nu a depus vreo cerere cu privire la acțiunile colaboratorilor de poliție, deoarece nu a avut timp.

Prin urmare, instanța în lipsa descrierii circumstanțelor de fapt la acest segment, precum și în lipsa probelor cu privire la nerespectarea drepturilor, lui Ioniță *****, instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției

pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată şi într-o limbă pe care o cunoaşte, prin ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire, dar şi rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărîrii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

La alin. (1) și (2) al art. 100 din același cod, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanţa statuează că chiar dacă inculpatul Ioniță ***** nu își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din declarațiile martorului, a mijloacelor de probă acumulate la faza urmăririi penale, a celor prezentate în cadrul cercetării judecătorești şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată.

Prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, ncomplet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de provenienţă a acestora.

În acest context, instanţa susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri

(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov şi Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziţie clară, cu obiecţii faţă de probele administrate în şedinţă de judecată.

În aceste condiţii, cu privire la întocmirea actelor de către agentul constatator, adică a actelor de înlăturare de conducerea vehiculului, inclusiv a procesului verbal de constatare a infracţiunii, instanţa argumentează că agentul constatator are obligaţii exclusiv prevăzute la art. 262 şi 273 din Codul de procedură penală, adică de a întreprinde acţiuni care nu suferă amânare, cu întocmirea proceselor verbale, în care se vor consemna acţiunile efectuate şi circumstanţele constatate, iar actele de constatare întocmite vor constitui mijloace de probă şi prin urmare, necesitatea testării alcoolscopice fiind o situaţie care nu suferă amânare, reieşind din riscul alterării informaţiei care poate fi obţinută la momentul depistării conducătorului auto în stare de ebrietate, în opinia instanţei atribuie actelor întocmite de agentul constatator un caracter legitim şi legal, reieşind din prevederile menţionate supra şi le consideră mijloace de probă pertinente cauzei şi admisibile.

Respectiv, la caz, au fost respectate prevederile art. 100 alin. (1), (3) şi (4) din Codul de procedură penală, care acordă dreptul acuzatorului de a solicita administrarea lor, or administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea şi verificarea probelor, în favoarea şi în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanţi la proces, precum şi de către instanţă, la cererea părţilor, prin procedeele probatorii prevăzute de prezentul cod.

În continuare, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, cu precizarea că verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, condiții respectate în această speță.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

Într-o altă orientare, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

Prin urmare, conform ordonanței de punere sub învinuire (f.d. 97-98) și a rechizitoriului, acțiunile lui Ioniță *****, comise la 16.08.2024, au fost încadrate juridic în baza art. 264^1 alin. (3) Cod penal pe indici calificativi: refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

Conform art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1), (2) Cod penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Alin. (1), (2) art. 113 al aceluiași cod, stipulează că se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanţa relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993"* CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

În speță, instanţa constată că inculpatul Ioniță ***** a atentat la obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să refuze, să se împotrivească sau să se eschiveze de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

La acest segment, potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului circulaţiei rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, precum şi sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei.

De asemenea, sunt relevante stipulările pct. 11 lit. j) al Regulamentului circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, carele precizează că conducătorul mijlocului de transport este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

În continuare, art.18 al Legii privind siguranţa traficului rutier nr.131 din 07 iunie 2007 stabileşte, că pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

Art. 33 alin. (3), lit. c) din aceleiași Lege nr. 131/2007, obligă conducătorul de vehicul să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

La caz, instanţa de judecată statuează că Ioniță ***** a atentat la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier prin faptul că a refuzat să se supună testării alcoolscopice cu aparatul „Drager", ce se confirmă prin procesul verbal autentic, recunoscut în calitate de document în prezenta cauză penală.

Totodată, instanţa deduce menționează că sub aspectul prezentei încadrării juridice, nu contează dacă s-a aflat sau nu conducătorul auto în stare de ebrietate, important fiind faptul refuzului de a trece testarea alcoolscopică.

Sub aspectul laturii obiective, s-a constatat în acțiunile inculpatului fapta de refuz a acestuia, în calitate de conducător auto, a efectuării testării alcoolscopice şi a examenului medical.

Aşadar, existenţa faptei prejudiciabile se confirmă direct prin declarațiile martorului Nicu Rabievschi, care a indicat că inculpatul inspira aerul și nu expira conform indicațiilor, precum și din înregistrarea video, vizionată în cadrul ședinței de judecată, în care Ioniță ***** s-a eschivat de la solicitarea agentului constatator de a fi spus testării alcoolscopice, or, ultimul nu efectua acțiunea de expirare a aerului în aparatul ,,Drager".

Deși în ședința de judecată, Ioniță *****, a indicat că de fapt a suflat în aparatul ,,Drager", însă acesta nu funcționa, potrivit declarațiilor martorului și a secvenței video, se reflectă acțiunile mimate ale inculpatului în vederea testării acestuia.

Or, acțiunea de a sufla în aparatul ,,Drager", și anume de a elimina din plămâni aerul, este una mecanică, pentru care nu sunt necesare anumite aptitudini speciale, fiind un proces fiziologic ce poate fi executat.

De asemenea, din conținutul secvențelor video, se stabilește că inculpatului i s-a explicat consecințele unui asemenea refuz, inclusiv posibilitatea intentării unei cauze penale.

Totodată, deși în ședința de judecată inculpatul a indicat asupra faptului că aparatul ,,Drager" nu era funcțional, Ioniță ***** nu a contestat procedura de testare și nu a solicitat de a i se preleva probele biologice, plecând într-o direcție necunoscută de la locul stopării.

Or, potrivit pct. 13 al Hotărârii de Guvern nr. 296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog şi examinare medicală, *pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei persoana testată alcoolscopic şi/sau antidrog, care nu este de acord cu procedura testării, funcţionarea aparatului de testare*, rezultatul testării, *este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu prelevarea obligatorie a probelor biologice*. În acest caz persoana testată este însoţită de angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei la cea mai apropiată instituţie medicală abilitată, dar nu mai tîrziu de 2 ore după testarea alcoolscopică sau după testarea antidrog.

Prin urmare, instanța va aprecia critic alegațiile inculpatului cu privire la funcționalitatea aparatului ,,Drager", întrucât este de neconceput situația în cazul în care persoana s-ar considera nedreptățită și nu ar lua careva măsuri în acest sens, ci doar ar lua decizia de apleca.

Totodată, deși a indicat că la momentul stopării se simțea rău, inculpatul nu a solicitat acordarea ajutorului medical și nu a apelat 112.

În motivarea acţiunilor legale ale agentului constatator, instanţa mai reţine că conform prevederilor pct. 2 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, prin testare alcoolscopică se identifică acţiunile angajatului Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, iar prin examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi

naturii ei (examinarea medicală) se înţelege un complex de acţiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătăţii ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

Subsecvent, pct. 5 lit. a) al aceluiaşi regulament, se reţine că testării alcoolscopice, la decizia poliţiei sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun conducătorii de vehicule bănuiţi de consum de alcool, consum de droguri şi/sau de alte substanţe ce provoacă ebrietate, iar conform pct. 6 lit. d) din regulament, examinării medicale se supun persoanele bănuite de consum de alcool, consum de droguri şi de alte substanţe ce provoacă ebrietate, care încalcă ordinea publică şi/sau care manifestă comportament agresiv şi violent, care refuză testarea alcoolscopică.

Prin urmare, la caz, instanţa atestă că au fost întrunite toate garanţiile procedurale oferite prin actele normative enumerate supra, fiind constatată cu exactitate fapta infracţiunii, după cum este incriminată în acuzaţia adusă inculpatului şi comiterea acesteia de către ultimul cu vinovăţie, însă instanţa reţine drept neîntemeiate expunerile acuzării privind faptul consumului de băuturi alcoolice și conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, deoarece starea de ebrietate nu a fost demonstrată şi nici nu are o relevanţă juridică în contextul refuzului testării, care manifestă alte semne specifice ale unei componenţe de infracţiune.

În final, instanţa precizează că infracțiunea prevăzută la art. 264^1 alin.(3) Cod penal este una formală, care se consideră consumată din momentul săvârşirii faptei prejudiciabile în oricare din modalităţile sale normative, indiferent dacă inculpatul s-a aflat sau nu în stare de ebrietate, iar la caz infracţiunea s-a consumat din momentul refuzului expres exprimat de inculpat, prin ce se întregește aşadar latura obiectivă a componenţei de infracţiune incriminate.

Instanța, cu referire la latura subiectivă subliniază că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra, denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpat.

Totodată, instanţa explică motivul infracţiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea prohibiției impuse de a refuza să fie supus testării alcoolscopice în scopul stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei.

Instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale, or inculpatului i-au fost aduse la cunoştinţă consecinţele refuzului şi motivele testării.

Concomitent, potrivit informaţiei SIC ”Acces Web”, inculpatul deţine un permis de conducere autentic cu nr. 019601531, ce denotă faptul că a luat cunoștință cu Regulamentul circulaţiei rutiere, care printre altele îl obligă pe acesta să cunoască prevederile actului normativ nominalizat de acesta şi în special cele stipulate la pct. 11 lit. j).

Prin urmare, instanța atestă că inculpatul a manifestat o deosebită indiferenţă faţă de condiţiile imperative ale legii, care interzic categoric de a refuza să fie testat alcoolscopic sau să fie supus examinării medicale, mai ales în condiţiile în care anterior inculpatul a fost informat despre motivele testării şi îndeosebi, nu a fost argumentat motivul pentru care a

refuzat acest examen, chiar dacă considera că aparatul „Drager” este defectat, or ar fi avut posibilitatea să obiecteze ulterior faptul dat.

În legătură cu calitatea de subiect al infracţiunii, instanţa precizează că inculpatul este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani şi deţine permis de conducere, fiind astfel întrunită condiția subiectului special, privind încadrarea faptei anume în baza art. 264[1] alin. (3) Cod penal, care impune deţinerea permisului de conducere valabil.

De asemenea, Ioniță *****, nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog, fapt confirmat prin certificatele anexate (f.d. 85, 86), are dreptul de a conduce un mijloc de transport şi astfel întrunește semnele subiectului infracţiunii incriminate.

În această ordine de idei, instanța de judecată consideră necesar ca Ioniță ***** să fie recunoscut vinovat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal, reieșind din considerentele enumerate supra, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul a comis infracţiunea constatată, cu vinovăţie şi în acţiunile sale se atestă prezenţa tuturor elementelor componenţei de infracţiunii incriminate.

În condiţiile specificate, reieşind din circumstanţele faptice descrise în speţă şi motivele de drept invocate, de prevederile Regulamentului circulaţiei rutiere aprobat ,prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, de prevederile Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 şi de art. 2641 Cod penal, instanţa de judecată conchide că în acţiunile inculpatului Ioniță ***** sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale componenţei de infracţiune nominalizate şi prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

La acest capitol, instanța menționează că stabilirea pedepsei, instanţa în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, ţine cont de caracterul şi gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Prin urmare, având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prin raportare la prevederile art. 61 şi 75 Cod penal instanţa, lecturând materialele dosarului, a stabilit că inculpatul, Ioniță ***** nu este la prima sa abatere penală (f.d. 32).

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal în privința lui Ioniță ***** instanța nu a stabilit.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 Cod penal în privința lui Ioniță ***** – săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară.

Instanța de judecată relevă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și aplicării ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea

penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operațiunea de stabilire și aplicare a pedepsei inculpatului.

Astfel, față de natura și gravitatea faptei comise a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa trebuie să fie aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii. Mai mult ca atât, pedeapsa este echitabilă când ea impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Așadar, luând în considerație scopul pedepsei definit de articolul enunțat și ținînd cont de faptul că executarea pedepsei are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, personalitatea inculpatului, precum și de sancțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (3) Cod penal, la data comiterii faptei, instanța consideră oportună aplicarea în privința lui Ioniță ***** a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de 220 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Or, în legătură cu pedeapsa complimentară, legea penală nu prevede o alterativă în acest sens.

De asemenea, instanța menționează pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

În acest sens, pedeapsa va impune inculpatului anumite restricții, care vor susține atingerea scopului pedepsei penale.

Instanţa apreciază la caz că aplicarea unei pedepsei penale, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce ţin de comportamentul său, or, pe de o parte, instanţa are în vedere gradul de pericol social al faptei concretizat în valorile sociale care au fost vătămate – relaţii sociale cu privire la securitatea circulaţiei rutiere.

Aceste circumstanţe şi împrejurări conving instanţa de judecată că, corectarea şi reeducarea inculpatului, Ioniță ***** , este posibilă, raţională şi echitabilă în condițiile stabilite.

Măsura preventivă.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Prin încheierea judecătorului de instrucție nr. 19-26/24 din 09.09.2024, a fost aplicată în privința învinuitului măsura preventivă – ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport până la soluționarea în fond a cauzei și emiterea unei hotărâri definitive, de către instanța de judecată.

În conformitate cu art. 182 alin. (6) Cod de procedură penală, termenul executării măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport se include în termenul de executare a pedepsei de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport sau de anulare a acestui drept.

Ținând cont de prevederile citate, instanța va dispune includerea în termenul de executare a pedepsei de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, termenul de aplicare a măsurii preventive – ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport.

Corpuri delicte.

În conformitate cu prevederile art.162, art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

Potrivit materialelor dosarului nu au fost recunoscute corpuri delicte.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

În ședința de judecată nu au fost invocate cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 182, 385, 389, 395 Cod de procedură penală, instanța,

h o t ă r ă ș t e:

Ioniță *****, se recunoaște vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(3) Cod penal al Republicii Moldova şi se condamnă în baza acestei Legi, stabilindu-i pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 220 (două sute douăzeci) ore cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se comunică lui ***Ioniță*** ***** despre obligația de a se prezinta, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărîrii judecătoreşti, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

Efectuarea controlului asupra executării pedepsei aplicate condamnatului ***Ioniță*** *****, se pune în sarcina Biroului de Probațiune din raza domiciliului acestuia.

Se comunică lui ***Ioniță*** ***** că în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuiește cu închisoare, calculând-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Se include în termenul pedepsei complementare de anulare dreptului de a conduce mijloace de transport, durata măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport aplicată la 09.09.2024.

În termen de 10 zile de la data devenirii definitive a prezentei sentințe, de remis, în adresa Agenției Servicii Publice, o copie a sentinței, pentru anulare în „Sistemul informațional automatizat de stat al conducătorilor de vehicule”, a dreptului de a conduce vehicule, realizat de ***Ioniță*** *****, în temeiul permisului de conducere pe numele acestuia.

Sentința integrală pronunțată în ședință publică la 02 septembrie 2025.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, în termen de 15 zile de la data pronunțării.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Mihaela Angheluță

Copia corespunde originalului Mihaela Angheluță